<u>בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק</u>

בג"ץ 7307/16

לפני:	כבוד השופט ע' פוגלמן כבוד השופטת ד' ברק-ארז כבוד השופט מ' מזוז
העותר:	צבי טורנר
	נ ג ד
המשיבים:	1. כנסת ישראל 2. שרת המשפטים 3. שר האוצר 4. שר הפנים 5. מנהל מקרקעי ישראל 6. עיריית חיפה
	עתירה למתן צו על תנאי
בשם העותר:	בעצמו

<u>פסק-דין</u>

<u>השופט מ' מזוז:</u>

1. העתירה מכוונת נגד רשויות המדינה ונגד עיריית חיפה (להלן: העירייה) בגין חיובי ארנונה שהוטלו עליו. העותר מבקש להורות על ביטול החוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 131), התשע"ב-2012 (להלן: תיקון 131), במסגרתו תוקן סעיף 330 לפקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). טרם התיקון קבע הסעיף, כי מחזיקי בניינים שנהרסו או ניזוקו במידה שאי אפשר לשבת בהם לא יחובו בארנונה עם מסירת הודעה בכתב, ללא הגבלת זמן. בשנת 2012 תוקן הסעיף כך שהפטור יוגבל לשלוש שנים, לאחריהן יחוב המחזיק בתעריף המזערי הרלוונטי למשך חמש שנים, ולאחריהן לא יחוב בתשלומי ארנונה נוספים בכפוף למסירת הודעה בכתב כי הבניין עודנו הרוס.

2. העותר, אשר אינו מיוצג, מתאר בעתירתו הליכים שונים שניהל מול העירייה על מנת לפוטרו מתשלום ארנונה בגין נכסים הרוסים שרכש בשנים 1999-2000 בשכונות ואדי סאליב וחליסה ובחוף שמן בחיפה, וטוען כנגד תיקון 131 אשר הגביל

את תקופת הפטור, כאמור לעיל. עד כמה שניתן לחלץ מן העתירה טיעון חוקתי לביסוס בקשת העותר לבטל את תיקון 131, הרי כל אשר נטען הוא כי התיקון פוגע ברכושו ובעיסוקו של בעל הנכס וזאת לשווא, כיוון שאין התיקון צפוי להשיג את תכליתו. לדידו של העותר, תכלית התיקון היא לתת תמריץ לבעלי נכסים הרוסים לשקמם על מנת להגדיל את היצע הדירות הזולות, אולם תכלית זו לא תושג בפועל כיוון שאין מדובר בנכסים רבים ובעלי הנכסים הללו לא יעמדו במשא שהונח על כתפיהם, ולפיכך היה על המדינה לפעול לרכישת דירות זולות מקבלנים ובכך להגדיל את היצע הדירות הזולות בארץ ולא בתיקון שנקבע.

3. דין העתירה להידחות על הסף מהטעם שאינה מגלה עילה, וזאת בלא צורך בתגובת המשיבים.

כידוע, דבר חקיקה, ובפרט חקיקה ראשית של הכנסת, נהנה מחזקת חוקיות והנטל על הטוען אחרת להראות כי החוק אינו חוקתי. אפילו יראה כי החוק פוגע בעקרון חוקתי, אין הדבר מוביל בהכרח לפסילת החוק, אלא יש להוסיף ולהראות כי הפגיעה היא מהותית, וכי החוק אינו עומד בתנאי פסקת ההגבלה שבחוקי היסוד (ראו למשל: בג"ץ 3434/96 ד"ר מנחם הופנונג נ' יושב ראש הכנסת, פסקאות 9-11, פ"ד נו(3) 57 (1996)). העתירה דנן אינה פורשת טיעון ותשתית ולו מינימליים לדיון בביטולו של דבר חקיקה שחוקקה הכנסת. המעט שנטען – נטען בתמצית ובלא כל נימוק, ומרבית הטעון התייחסות כלל לא נטען. מובן, כי אין בהחלטתנו משום הבעת עמדה בדבר חוקתיות החוק ואף לא להיפך, אלא אך כי העתירה אינה מגלה על פניה עילה ולפיכך דינה דחייה על הסף (השוו: בג"ץ 5440/11 חן נ' שר המשפטים (11.3.2012)).

4. העתירה נדחית על הסף אפוא. משלא נתבקשה תגובת המשיבים, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ב באלול התשע"ו (25.9.2016).

ש ו פ ט ש ו פ ט ת ש ו פ ט

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 16073070_B02.doc אב
מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il